

Afirmacija potencijala žena ruralnih područja sagledana kroz njihova umenja i veštine, sve češće je tema raznih skupova od lokalnog do republičkog nivoa. Jedan od glavnih ciljeva politike ruralnog razvoja je pospešivanje kvaliteta života u ovim sredinama kroz rodno osvećivanje ruralnog sektora i potenciranje uloge žena za privredno - ekonomski razvoj i održivost ruralnog područja.

Međutim, u praksi stvari stoje malo drugačije. „Ako se same ne nametnemo ostaćemo nevidljive“, smatra gospođa Borislavka Trubarac, medicinska sestra u penziji, predsednica Udruženja žena „Nit“ iz Obrovca, naselja u opštini Bačka Palanka.

Ovo udruženje se bavi isključivo vezom. Njegove članice ovladale su svim tehnikama veza, mada im je omiljeni tzv. Beli vez. Specifičan po tome što zahteva strpljenje i pedantnost izrade belim koncem na belom platnu, šifonu, lanu ili puplinu. U slučaju dama iz UŽ „Nit“ koristi se isključivo beli UNITAS Zvončić konac Zagreb. Postoji varijanta da se radi na platnu u boji ali sa koncem iste nijanse. Posle dolazi pranje, obavezno štirkanje i peglanje.

Žene iz udruženja rade i Gospodski vez, karakterističan po upotrebi dve nijanse iste boje konca u kombinaciji sa zlatnim ili srebrnim nitima. Ako su u osnovi pastelne nijanse uvek se radi sa zlatnim nitima. Karakteristika ovog rada je da nema praznih površina, vrlo je osjetljiv i ne može da se iskuvara, pa se koristi samo kao „vez za pod staklo“.

Na panama platnu koriste tehniku pokrstica i to uglavnom za izradu suvenira, kao što su vrećice za lavandu, ukrasni poklopci za tegle, jastučići za igle, bookmarker-e i dr. Ukratko, sve što u domaćinstvu može da ulepša, zaogrće se vezenim ruhom.

UŽ „Nit“ nije prihvatile da poput drugih udruženja svoju aktivnost zasniva na radu u svojoj sredini i druženju po manifestacijama bez značajnijeg finansijskog efekta. Pre dve godine je gospođa Borislavka Trubarac inicirala da se snimci radova članica udruženja pošalju na adresu beogradskog Etnografskog muzeja, koji je, igrom slučaja, baš u tom trenutku imao potrebe za belim vezom. Tako su se u redovnoj postavci ovog muzeja našle veće i manje šustikle (miljei, odnosno heklani i čipkani stolnjaci), jastučići, peškiri sa belim vezom, kao i suveniri od pokrstice.

Negde u isto vreme započeta je saradnja sa Muzejom Vojvodine, iz kojeg periodično i po potrebi dolaze narudžbine za neke komade iz bogatog opusa rada za suvenirnicu.

- I jednom i drugom saradnjom sam prezadovoljna. Imamo kapacitet i za intenzivniju saradnju jer nas je pet koje stalno radimo, ali još nekolicina na koje uvek mogu da se oslonim. To su sve sposobne, pedantne žene, koje poštuju dogovorene rokove. Poslovni moto udruženja je: Kvalitet se podrazumeva a rokovi poštuju. I po cenu nespavanja. Zato nas i angažuju - objašnjava gospođa Trubarac.

O načinu njihovog rada čula je i modna kreatorka Sonja Krstić, koja se na prošlogodišnjem Beogradskom Fashion Week-u, predstavila revijom „Panonija“, i komadima za koje je inspiraciju našla u bogatom naledju vezenih rukotvorina sa prostora Vojvodine. Vezene aplikacije tradicionalnom tehnikom ručnog rada izradile su žene iz udruženja „Nit“ iz Obrovca. Očekuje se nastavak ove uspešne saradnje.

UŽ „Nit“ je jedan od retkih primera dobre prakse. Gospođa Trubarac ipak ovim nije zadovoljna i kaže da je za dve godine aktivnog rada Udruženje od Opštine Bačka Palanka prošlo samo na jednom projektu i dobilo 30 hiljada dinara, i da mogu da opstanu samo zahvaljujući samoorganizaciji i samofinansiranju.